

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр. Елин Пелин, 09.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Н.
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20221820100411 по описа за 2022 година

Предявени са искове с правно основание: чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ; чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ; чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ; чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 2 КТ; чл. 220, вр. чл. 328 КТ.

Делото е образувано по искова молба на Ю. С. Д., ЕГН *****, с адрес: ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Равно поле, ул. „Равнополска пролет“ № 51 срещу Средно училище „Васил Левски“- гр. Елин Пелин, БУЛСТАТ, гр. Елин Пелин, бул. „Витоша“ № 3, представлявано от Мариета Филипова Христова - директор, с която са предявени обективно съединени искове с правно основание: чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - за признаване на уволнението, извършено със заповед № 920/07.03.2022 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ, за незаконно и неговата отмяна; по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на предишната работа, заемане преди уволнението на длъжност „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“, код по НКПД 23305007, код по НКИД 8531“; по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение в размер на 5377,27 лева за времето, за което ищцата е останала без работа поради незаконното уволнение за периода от 08.03.2022 г. до 18.04.2022 г. и от 13.05.2022 г. до 12.07.2022 г.; по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение в размер на 2539,87 лева за времето, за което ищцата е работила на пониско платена работа вследствие на незаконосъобразното уволнение за периода от 18.04.2022 г. до 13.05.2022 г. и от 12.07.2022 г. до 08.09.2022 г.; по чл. 220, вр. чл. 328 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срока

на предизвестие, а именно – 1690 лева; ведно с обезщетение за забава от предявяване на исковата молба на 20.04.2022 г. до изплащане на вземането. Твърди се, че ищцата сключила трудов договор № 2/15.09.2021 г. с ответника Средно училище „Васил Левски“ - гр. Елин Пелин, представлявано от Мариета Филипова Христова - директор, като е назначена на длъжност „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“, код по НКПД 23305007, код по НКИД 8531“. Трудовият договор бил сключен на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ във връзка с чл. 70 КТ, считано от 15.09.2021г. до 30.06.2022г., като в същият трудов договор е отбелязано, че работникът е постъпил на работа на 15.09.2021г. На същия ден, между страните е сключено и допълнително споразумение № 83/15.09.2021 г. към трудов договор № 2/15.09.2021г., съгласно което трудовият договор се трансформира в „БЕЗСРОЧЕН ДОГОВОР за неопределено време“, при „основно месечно трудово възнаграждение с постоянен характер в размер на 1300 лева, с допълнително трудово възнаграждение с постоянен характер за прослужено време 30% - или 390 лева и допълнително трудово възнаграждение с непостоянен характер - за преподаване на ученици със СОП – 30 лева. В сключеното допълнително споразумение е определен срок на предизвестие при прекратяване на трудовия договор от един месец, еднакъв за двете страни. Трудовото правоотношение е прекратено със Заповед № 920/07.03.2022г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ вр. чл. 259, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ и във връзка с чл. 31, ал. 1, т. 13 от Наредба № 15 от 22.07.2019г. за статута на професионалното развитие на учители, директори и други педагогически специалисти. Твърди се, че към датата на издаване на оспорената заповед сключеният трудов договор е безсрочен по волята и смисъла на сключеното между страните допълнително споразумение № 83/15.09.2021 г. към трудов договор № 2/15.09.2021г., като не е налице посоченото основание - прекратяване на трудов договор със срок за изпитване, уговорен в полза на СУ „Васил Левски“, град Елин Пелин, преди изтичане на срока за изпитване. В заповедта са посочени също чл. 259, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование/ЗПУО/, а именно, че в изпълнение на своите правомощия директорът издава заповеди, както и чл. 31, ал. 1, т. 13 от Наредба № 15 от 22.07.2019г. за статута на професионалното развитие на учители, директори и други педагогически специалисти, в която разпоредба е посочено правомощието на директора на училището да сключва, изменя и прекратява трудови договори. Ищцата е регистрирана на бюрото по труда, като за периода от датата на нейното освобождаване до 18.04.2022г. не е получава обезщетение за безработица. От 18.04.2022г., ищцата е постъпила на работа при друг работодател - РПК „Развитие“ - гр. Елин Пелин, като у сключен трудов договор с трудово основно трудово възнаграждение от 790 лева.

Ответникът депозира отговор на исковата молба в законоустановения едномесечен срок, в които оспорва предявените искове като неоснователни. Трудовият договор е сключен като срочен по реда на чл. 68, ал. 1 т. 1 вр. чл. 70 КТ, като следвало да се счита за безсрочен и била приложима разпоредбата на чл. 68, ал. 5 КТ. В уведомлението до НАП договорът съществувал като срочен. Твърди се, че срокът за изпитване не е отпаднал със сключване на допълнително споразумение № 83/15.09.2021 г., като то се отнасяло за определено време, до

приключване на учебните занятия и било с непостоянен характер за работа с ученици със СОП.

В съдебно заседание ищцата лично и чрез процесуалния си представител адв. Н. поддържа исковите претенции.

В съдебно заседание ответникът не се представлява.

Съдът, като прецени събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно е от трудов договор № 2/15.09.2021 г., че същият е сключен между СУ „Васил Левски“ - гр. Елин Пелин, представлявано от директор Мариета Филипова Христова като работодател и ищцата Ю. С. Д. като работник (служител) на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 КТ вр. чл. 70 КТ, считано от 15.09.2021 г. до 30.06.2022 г., като последната се задължила да работи на длъжност старши учител общообразователен предмет - учител по английски език, код по НКПД 23305007 код по НКИД 8531 с основно месечно трудово възнаграждение 1300 лв. изплащано – ежемесечно с аванс - до 20 число, заплата - до 5 число на пълно работно време - 8 часа и при следните други условия: с допълнително трудово възнаграждение с постоянен характер за прослужено време (допълнително възнаграждение за продължителна работа % за всяка година трудов стаж) - 30% - 390 лв.; със срок на предизвестие 3 месеца; със срок на изпитване 6 месеца клаузата за изпитване е в полза на работодателя; други условия на трудовия договор: съгласно длъжностната характеристика, вътрешния трудов ред и вътрешните правила за раб. заплата.

Със допълнително споразумение № 83/ 15.09.2021 г. към трудов договор № 2/15.09.2021 г., с което страните са постигнали съгласие „за следното: считано от 15.09.2021г.: предприятието възлага и работникът приема да изпълнява в СУ „Васил Левски“ с място на работа СУ „В. Л.“ гр. Елин Пелин - в Софийска Област, община Елин Пелин, гр. Елин Пелин, бул. „.....“ 3 на длъжност: старши учител общообразователен предмет-учител по английски език, с шифър по НКПД 23305007 код по НКИД 8531, на БЕЗСРОЧЕН ДОГОВОР за неопределено време за 8 /осем/ часа дневно - 40 часа седмично с основно месечно трудово възнаграждение в размер на: 1300 лева, с допълнително трудово възнаграждение с постоянен характер - за прослужено време от 30% - 390,00 лв.; с допълнително трудово възнаграждение с непостоянен характер за преподаване на ученици със СОП - 30.00 лв. Изменението е за определено време - от 15.09.2021 г. до приключване на учебните занятия. При напускане на ученик със СОП, на който се преподава, се прекратява изплащането на ДТВ с непостоянен характер. Полагащото се трудово възнаграждение се изплаща ежемесечно /аванс-до 20 число, заплата - до 5 число/. Право на отпуск: по чл. 155, ал5 от КТ - 48 раб. дни и по чл. 156а от КТ - 8 раб. Дни. Срокът на предизвестие при прекратяване на трудовия договор се определя на един месец и е еднакъв за двете страни. Други условия на трудовия договор: Съгласно длъжностната характеристика, вътрешния трудов ред и вътрешните правила за раб. заплата.

Представена е справка от 15.09.2021 г. за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5

КТ и придружително писмо за подадени данни от работодателя СУ „Васил Левски“ гр. Елин Пелин за Ю. С. Д. - старши учител общообразователен предмет в прогимназиален етап (редовни данни) с приложено уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ с данни Ю. С. Д., дата на сключване на трудовия договор 15.09.2021 г. основно месечно трудово възнаграждение: 1300 лева и срок на договора 30.06.2022 г.

Със заповед № 920/07.03.2022 г. на директора на СУ „.....“ - гр. Елин Пелин, на основание чл. 71, ал. 1 КТ, чл. 259. ал. 1 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/ и във връзка с чл. 31. ал. 1, т. 13 от Наредба № 15 от 22.07.2019г. за статута на професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти е прекратен трудовия договор № 2/15.09.2021 г. с ищцата на длъжност: старши учител по английски език, код по НКПД: 23305007, с място на работа: СУ „Васил Левски“, гр. Елин Пелин, община Елин Пелин, Софийска област, считано от: 08.03.2022г. с мотиви за прекратяване на трудовия договор: „Прекратяване на трудов договор със срок на изпитване, уговорен в полза на СУ „.....“ гр. Елин Пелин, преди изтичане на срока за изпитване“.

Представена е регистрационна карта на ищцата в Дирекция „Бюро по труда“ към Агенция по заетостта с регистрационен номер 40014730/10.03.2022 г.

Видно е трудов договор № 116/18.04.2022 г., че ищцата е била в трудово правоотношение с РПК „Развитие“ - гр. Елин Пелин на длъжност продавач-консултант в с. Равно поле КООП с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 790 лева, като трудовият договор е сключен за определено време до 18.10.2022 г. в полза на работодателя. Според представеното копие на трудова книжка ищцата е била в трудово правоотношение с РПК „Развитие“ - гр. Елин Пелин за периода от 18.04.2022 г. до 13.05.2022 г. с прослучено време 0 г. 0 м и 25 дни.

Видно е от трудов договор № 37/11.07.2022 г., сключен между работодателя „Уеърхаузинг енд логистик“ ЕООД и ищцата Ю. С. Д. като работник (служител), че последната приема да изпълнява длъжност чистач хигиенист с основно месечно трудово възнаграждение в размер на 710 лева, считано от 12.07.2022 г.

Представеното е трудовото досие на ищцата при ответника СУ „.....“ гр. Елин Пелин. Установява се от изслушаното и прието заключение на вещото лице Р. К. С. по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективно и компетентно, че размерът на брутното трудово възнаграждение на Ю. С. Д. за длъжността „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“, като база за изчисляване на обезщетението по чл. 220 КТ - е полученото брутно трудово възнаграждение за м. ноември 2021 г. и е било в размер на 1690 лева. Брутният размер на обезщетението по чл. 220 вр. чл. 328 КТ за неспазен срок на предизвестие от 1 (един) месец, уговорен в сключеното между страните допълнителното споразумение е размера на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестие, а именно 1690 лева. Брутният размер на обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ за времето през което, ищцата е останала без работа поради незаконосъобразното

уволнение от 08.03.2022 г. до 18.04.2022 г. и от 13.05.2022 г. до 12.07.2022 г. в шестмесечния период при спазване на реда на чл. 228, ал. 1 от КТ възлиза на 5377,27 лв., както следва: 08.03.2022 г. - 17.04.2022 г. - 2 227,73 лева; 13.05.2022 г. - 11.07.2022 г. - 3 149,54 лева. Брутният размерът на обезщетението по чл. 225, ал. 2 КТ за времето през което, ищцата е работила на по-ниско платена работа в следствие на незаконосъобразното уволнение от 18.04.2022 г. до 13.05.2022 г. (при работодател РПК „Развитие“ - гр. Елин Пелин) и за периода от 12.07.2022 г. до 08.09.2022 г. (при работодател „Уеърхаузинг енд логистик“ ЕООД“ в шестмесечния период при спазване на реда на чл. 228, ал. 1 от КТ възлиза на 2539,87 лв., както следва: 18.04.2022 г. - 12.05.2022 г. - 710,53 лева; 12.07.2022 г. - 07.09.2022 г. - 1 829,34 лева.

При така описаната фактическа обстановка, съдът стигна до следните правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване на уволнението, извършено със заповед № 920/07.03.2022 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ, за незаконно и неговата отмяна:

За разлика от клаузата срок по чл. 68, ал. 1 КТ при която значението на срока се изчерпва с продължителността на времето, през което лицето изпълнява възложената му работа, в договора със срок за изпитване клаузата срок е допълнена с една специфична цел – „изпитване“, т. е проверка на професионалните качества на работника или служителя. Тази разлика предполага различното основание и ред за прекратяване на единия и другия договор. Докато срочният трудов договор се прекратява по право с изтичането на срока, трудовият договор със срок за изпитване може да се прекрати във всеки момент, докато трае продължителността на договора без предизвестие с нарочен писмен акт на страната, в чиято полза е уговорен срокът по чл. 71, ал. 1 КТ - решение № 534/20.06.2002г. по гр.д. № 998/2001г, решение № 1740/2002г. по гр.д. № 2093/2001г. III г.о. Според разпоредбата на чл. 71, ал. 1 КТ до изтичане на срока за изпитване страната, в чиято полза е уговорен, може да прекрати договора без предизвестие.

При извършеното сравнение в съдържанието на трудовия договор от 15.09.2021 г. и допълнителното споразумение от 15.09.2021 г. към него, следва да се приеме, че е налице изменение по отношение уговоР.я с трудовия договор срок за изпитване в полза на работодателя и отпадане на същият. След като мястото на работа, длъжност и работно време в допълнителното споразумение са изписани по същия начин, а по отношение срока на договора в допълнителното споразумение има различие, то следва да се приеме, че условието „срок на изпитване 6 месеца клаузата за изпитване е в полза на работодателя“, което не е възпроизведено в допълнителното споразумение повече не е било част от трудовото правоотношение, а именно уговоР.я в полза на работодателя изпитателен срок. След като в допълнителното споразумение страните се споразумели след фразата „за следното: считано от 15.09.2021г.“, след което са възпроизведени всички съществени условия по трудовия договор, то невъзпроизвеждането на уговорен в полза на работодателя изпитателен срок следва да се тълкува като воля на страните за отпадане на тази уговорка.

Относно доводите на ответника, че трудовият договор бил сключен като срочен по реда на

чл. 68, ал. 1 т. 1 вр. чл. 70 КТ, като следвало да се счита за безсрочен и била приложима разпоредбата на чл. 68, ал. 5 КТ. Безспорно е, че срочен трудов договор за определено време, сключен в нарушение на чл. 68, ал. 3 и 4, се смята сключен за неопределено време - чл. 68, ал. 5 КТ. Превръщането на срочния трудов договор в договор за неопределено време се извършва по силата на закона - Решение № 1685 от 04.11.2004г. по гр.д. № 2731/2002 г., ВКС, III г. о. В случая с допълнителното споразумение страните по делото изрично са уговорили, че се сключва безсрочен договор за неопределено време между тях.

Неоснователни са доводите на ответника, че срокът за изпитване не е отпаднал със сключване на допълнително споразумение № 83/15.09.2021 г. Към датата на издаване на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение работодателят не е разполагал с потестативното право по чл. 71 КТ да прекрати трудовото правоотношение на основание уговорен в негова полза изпитателен срок, което прави уволнението незаконно.

При направен извод за изменение на първоначално сключения трудов договор между страните и прекратяване на предвидения в полза на работодателя изпитателен срок по постигнато съгласие на страните с подписаното допълнително споразумение от 15.09.2021 г., то исковите претенции за признаване уволнението за незаконно, неговата отмяна и възстановяване на предишната работа се явяват основателни и следва да бъдат уважени.

По тези изложени съображения съдът намира извършеното уволнение за незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено, а искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ - уважен.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на предишната работа, заемане преди уволнението на длъжност „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“, код по НКПД 23305007, код по НКИД 8531“;

При извод за незаконност на уволнението, предпоставки за неговата отмяна и липса на пречки за възстановяване на ищцата на предишната работа, то исковата претенция по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ също се явява основателна. Основателността на главния иск обуславя основателност и на акцесорния такъв с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, поради което ищцата следва да бъде възстановена на заеманата преди уволнението длъжност „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“ в СУ „Васил Левски“ гр. Елин Пелин.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение за времето, за което ищцата е останала без работа поради незаконното уволнение:

При незаконно уволнение работникът или служителът има право на обезщетение от работодателя в размер на brutното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради това уволнение, но за не повече от 6 месеца - чл. 225, ал. 1 КТ. Признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна поражда за работодателя задължение да обезщети работника или служител за вредите, претърпени в резултат на незаконното уволнение, изразяващи се в пропускането на възможност да получи трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа. Размерът на това обезщетение

се съизмерва с brutното трудово възнаграждение, получено от работника или служителя за месеца, предхождащ уволнението или последното, получено от него брутно трудово възнаграждение (чл. 228, ал. 1 КТ).

Съдът намира за основателен акцесорният иск за присъждане на обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ. Ищцата е понесла вреди от оставането си без работа в размер на неполученото брутно трудово възнаграждение, в което именно се състоят подлежащите на репарирание пропуснати ползи. При присъждане на дължимо от работодателя обезщетение или трудово възнаграждение съдът не приспада удържки към държавния бюджет, пенсионното и здравното осигуряване. Тези удържки се дължат от работодателя при изплащане на съответния доход и се правят при получаване от работника или служителя на присъдената сума (решение № 686/26.05.2003 г. по гр. д. № 3520/2001 г. III г. о. ВКС, решение № 674/30.06.2003 г. по гр. д. № 3508/2001 г. III г. о. ВКС и решение № 47/28.03.2006 г. по гр. д. № 1813/2003 г. III г. о. ВКС). Съгласно разпоредбата на чл. 54е, ал. 1 КСО, при настъпване на предпоставките – изплащане на обезщетение по чл. 225 КТ, се поражда задължение за осигуреното лице да възстанови изплатените му парични обезщетения за безработица за периода на полученото обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ. С оглед това искът е основателен и доказан за пълния предявен размер.

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 2 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение за времето, за което ищцата е работила на по-ниско платена работа:

Когато през времето по предходната алинея работникът или служителят е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата в заплатите. Това право има и работникът или служителят, който незаконно е бил преместен на друга по-нископлатена работа - чл. 225, ал. 2 КТ. Установява се, че ищцата е работила на по-нископлатена работа за процесните периоди от 18.04.2022 г. до 13.05.2022 г. и от 12.07.2022 г. до 08.09.2022 г., поради което искът е основателен и доказан за пълния предявен размер.

По иска по чл. 220, вр. чл. 328 КТ за осъждане на ответника да заплати обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение за срока на предизвестие, а именно – 1690 лева:

Уволнението на всички основания, визирани в чл. 328 КТ се извършва след отправяне на писмено предизвестие в сроковете по чл. 326, ал. 2 КТ. Предизвестieto се отправя с цел да бъде отработено, но при липса на интерес или възможност за ефективно отработване, работодателят може да прекрати трудовия договор преди да изтече срокът на предизвестieto, като в този случай дължи обезщетение на основание чл. 220, ал. 1 КТ за неспазения срок на предизвестieto. Неотправянето на предизвестие не води до незаконност на уволнението и не е основание за отмяната му. То създава облигационно правоотношение – задължение за работодателя да изплати обезщетението по чл. 220, ал. 1 КТ. Страната, която има право да прекрати трудовото правоотношение с предизвестие, може да го прекрати и преди да изтече срокът на предизвестieto, при което дължи на другата страна обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на работника или служителя за неспазения срок на предизвестieto - чл. 220, ал. 1 КТ. Общоприето е и е безспорно в трайната съдебна практика, че правото на обезщетение по чл. 220, ал. 1 КТ предполага

законосъобразно прекратяване на трудовото правоотношение. Тоест, уволненият работник или служител няма право на такова плащане по чл. 220, ал. 1 КТ) в случай, че бъде възстановен на работа, поради признаване на уволнението му за незаконно. В тази хипотеза, кумулацията на обезщетенията по чл. 225, ал. 1 КТ и по чл. 220, ал. 1 КТ е изключена, тъй като с отмяната на уволнението отпада основанието за заплащане от работодателя на въпросното обезщетение за неспазения срок на предизвестие (така: Решение № 808 от 5.11.1990 г. по гр. д. № 732/90 г., III г. о.; Решение № 1940 от 18.12.2001 г. на ВКС по гр. д. № 171/2001 г., III г. о.), както е в настоящия случай.

По горните съображения искът по чл. 220, вр. чл. 328 КТ се явява за неоснователен и като такъв съдът го отхвърля.

Правораздаването по трудови дела е безплатно за работниците и служителите, независимо дали са ищци или ответници (чл. 359 КТ), като те не заплащат такси и разноски по производството - държавна такса, разноски за свидетели, експертизи и други. Когато искът бъде уважен разноските се понасят от работодателя, а когато бъде отхвърлен таксите и разноските остават за сметка на държавния бюджет.

Съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 6 ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на ВСС по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в общ размер 416 лева, от които: за оценяемите искове по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ - държавна такса в размер на 316 лева, както и държавна такса по неоценяемите искове по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 КТ - в размер на по 50 лева за всеки иск, както и 250 лева за вещо лице.

С оглед на изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на Ю. С. Д., ЕГН *****, с адрес: ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Равно поле, ул. „Равнополска пролет“ № 51, извършено със заповед № 920/07.03.2022 г. на директора на СУ „Васил Левски“ - гр. Елин Пелин.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ Ю. С. Д., ЕГН *****, с адрес: ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Равно поле, ул. „Равнополска пролет“ № 51, на заеманата преди уволнението длъжност „старши учител по общообразователен предмет - учител по английски език“, код по НКПД 23305007, код по НКИД 8531, в СУ „Васил Левски“ гр. Елин Пелин.

ОСЪЖДА „Средно училище „В. Л.“ гр. Елин Пелин, Булстат, с адрес: гр. Елин Пелин, п.к. 2100, ул. „Витоша“ № 3 да заплати на ищцата Ю. С. Д., ЕГН *****, с адрес: ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Равно поле, ул. „Р. п.“ №, сумата от: 5377,27 лева, обезщетение за времето, за което ищцата е останала без работа поради

незаконното уволнение за периода от 08.03.2022 г. до 18.04.2022 г. и от 13.05.2022 г. до 12.07.2022 г. на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ; 2539,87 лева, обезщетение за времето, за което ищцата е работила на по-ниско платена работа вследствие на незаконосъобразното уволнение за периода от 18.04.2022 г. до 13.05.2022 г. и от 12.07.2022 г. до 08.09.2022 г. на основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 2 КТ; ведно с обезщетение за забава от предявяване на исковата молба на 20.04.2022 г. до изплащане на вземането, както и направените разноси в размер на 700 лева за адвокатско възнаграждение, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата от 1690 лева, обезщетение в размер на брутното трудово възнаграждение за срока на предизвестие на основание чл. 220, вр. чл. 328 КТ.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК Средно училище „В. Л.“ гр. Елин Пелин, Булстат, с адрес: гр. Елин Пелин, п.к. 2100, ул. „.....” № 3, да заплати по сметка на РС Елин Пелин в полза на ВСС сумата от 416 лева за държавна такса и 250 лева за вещо лице.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____